

UITKIJKEN

Het zijn spannende tijden. In de week dat ik dit schrijf, houden veel mensen wereldwijd hun adem in: de 47^e president van de VS is net beëdigd en heeft al op niet mis te verstane wijze van zich doen horen. Ver weg, zeker. Het is alleen wel de vraag of de gevolgen ervan ook 'ver weg' zullen blijven. Of beter gezegd: hoeláng ze nog ver weg blijven. En welke gevolgen dat dan concreet zullen zijn.

Leeuwen en beren

Ik merk bij mezelf ook een soort ademnood als het om die grote politieke bewegingen gaat. Misschien herken je dat wel. Wat staat ons te wachten? Waar moeten we ons op voorbereiden? Dat begon al in februari 2022, met de inval van Rusland in Oekraïne, en die beklemming is sindsdien niet meer helemaal weggegaan. Ik ben diep vanbinnen niet zo moedig, vrees ik.

Iemand vroeg: 'Ben jij een optimist of een pessimist?' Ongemakkelijke vraag. Te moeten kiezen tussen zulke uitersten – ik houd er niet van. Als kind ongewild vertrouwd geraakt met de leeuwen en de beren, vind ik het soms niet zo simpel om snel de zonzijde van iets te ontdekken. Tegelijk weet ik ook heus de moed er vaak wel in te houden, ook al slaat de schrik me om het hart. Die twee kanten blijven er. En ik vermoed dat ik niet de enige ben die dat zo ervaart. Ook in dit kerkblad ontbreken die uitersten niet.

Verhalen die hoop geven

Wat mij helpt is om elke week weer te beginnen met God, in de kerk. Ergens kunnen aanschuiven waar het gaat over iets dat groter is dan ik ben of kan bedenken. Zingen. In gebed gaan. Verhalen horen die hoop geven, perspectief aanreiken en daardoor bemoedigen: er is iemand die je ziet, je kent, je voorgaat. Heb vertrouwen. Je staat er niet alleen voor. Zelfs niet als de leeuwen en de beren behoorlijk reëel worden.

Afgelopen zondag ging het in de dienst ook over uitersten. Over vreugde én tekort. En over Jezus, die is gekomen om dat tekort om te buigen. Een vraag was: Waar word jij blij van? Wat geeft jou moed? Alleen al om dat met elkaar, ook samen met de kinderen, te bedenken – waar Marieke ons allemaal toe uitnodigde – bracht iets van lichtheid, een glimlach die door de zaal gleed.

Een rasoptimist zal ik er niet van worden. Maar ik put er wel degelijk moed uit om zo samen op te trekken hier in Driel. En ik hoop dat ook deze papieren (of digitale) Ontmoeting daarin zijn functie mag hebben, voor ons allemaal.

Coosje Haan, redacteur kerkblad

Jo Rodenburg-van Leeuwen

Op 14 december jl. is Johanna Margrietha Rodenburg in alle rust overleden. Ze is 91 jaar geworden.

Zoekend naar een boerderij voor henzelf zijn Jo en haar man Piet vanuit Pijnacker terechtgekomen in het buitengebied van Driel, aan de Schutgraafseweg. Tot 1995 hadden ze de boerderij, met onder andere melkvee. Er werden vier zoons geboren. Jo zorgde voor het huishouden, de kinderen en de moestuin. Ze was handig met de naaimachine en maakte veel kleding voor de jongens zelf. Het was geen vetpot op de boerderij, maar er was altijd genoeg.

Jo was geen vrouw die graag op de voorgrond stond, maar ze was wel heel betrokken. Ze deed van alles: ze heeft meegedaan in het bestuur van De Meeuwenberg, bij de Plattelandsvrouwen, bij de Bibliotheek, bij het volksdansen, bij de kleding voor Haïti en Roemenië. Op een heel rustige manier ging ze haar eigen gang: vriendinnen bezoeken, naar de kerk gaan en kerkelijke activiteiten. Samen met Piet heeft ze, na de verkoop van de boerderij, mooie reizen gemaakt en ze zijn samen vaak bij familie op bezoek geweest. Het gezin en de kleinkinderen en de achterkleinkinderen waren het meest belangrijk voor haar. Ze genoot ervan als de kleinkinderen er waren voor een korte of voor een langere tijd.

Aan het rustig haar eigen gang kunnen gaan kwam een einde na een fietsongeluk. Ze heeft daarna nooit meer goed kunnen lopen. Het plotselinge overlijden van Piet was ook een hele schok. En toch ging ze daar op haar manier mee om: met het aanvaarden van wat je toch niet kunt veranderen. Zo is ze ook omgegaan met haar verhuizing naar Elderstaete: "Het is niet anders."

Op 20 december hebben we in de voor haar zo vertrouwde kerk in Driel haar leven herdacht voor het Aangezicht van haar en onze God. Met woorden over de liefde die geduldig is en vol goedheid en heel veel kan verdragen (1 Kor. 13:1-8a) en met woorden uit Lied 215:6: “De kalme gang, de kleine taak, zijn ruim genoeg voor Godes zaak.”

We hebben haar herdacht met dankbaarheid voor de zachte kracht die zij is geweest. En we hebben om troost gebeden voor iedereen die haar gaat missen in hun leven.

Moge de Heer nabij zijn met zijn troost en zegen.

Ds. Ella Kamper

PASTORAAL

Bericht van overlijden

In de nacht naar 22 januari is Hans Kardol overleden, na een periode waarin hij hard achteruit ging. In Oranje Nassau's Oord hebben Hermine, Robert en Annerieke hem de laatste etappe met zorg en liefde omringd. Op zondag 19 januari is er in de dienst voor hen gebeden om rust en vrede. Dat God hun die blijft geven, ook in het verdriet om dit afscheid, is ons gebed.

Dankbetuiging

Beste mensen,

Bedankt na het overlijden van mijn man Dik van Dijk voor kaarten en goede woorden. Ook dank aan dominee Kamper.

Met groet, Diny van Dijk, Heimen en Myrna, Ad, Laura en Maike en de achterkleinkinderen

Omzien naar elkaar

Jaap de Jong is een nacht in het ziekenhuis geweest, maar hij kon gelukkig de volgende dag weer naar huis.

Jubileea

Kees en Jolanda Hermerling-van Brenk hopen D.V. op 11 februari hun 12,5-jarig huwelijk te vieren.

Op 14 februari hopen dhr. D. Smids en mevr. C.A. Smids-Pol D.V. hun 50-jarig huwelijk te vieren.

Wij wensen beide families samen met kinderen, families, vrienden en allen die om jullie heen staan een bijzonder mooie dag toe.

Onze Vader in de hemel,
U staat zorgzaam om ons heen.
Geef dat alle mensen weten: zoals U is er maar één.
Doe ons telkens weer geloven
in een wereld zonder pijn,
in uw rijk, dat eens zal komen
en dat soms te zien kan zijn.
Met uw licht helpt U ons verder,
hier en nu en straks.
Altijd.

Van vast naar mobiel

Ten slotte nog een bericht van familie Baart:

Familie Baart vraagt om niet meer hun vaste 026-nummer bellen, maar gebruik te maken van een mobiel nummer, bijvoorbeeld voor een vraag om vervoer naar de kerk. Voor hun mobiele nummers: zie het papieren kerkblad.

Verslag kerkenraadsvergadering 10 december 2024

1. Welkom

Koert heet de aanwezigen welkom.

2. Opening

Marieke verzorgt de opening. We zitten midden in Advent, kleine Kerst genoemd, en leven toe naar het kerstfeest. Johannes 1 is dit jaar de standaardlezing: Jezus als het licht der wereld.

Marieke leest Joh 1:1-5, waarna we enkele vragen bespreken over duisternis en licht. Daarna luisteren we naar lied 1005 in het Engels.

3. Kerkenraadszaken

- a. Terugblik gemeenteavond 5 november. Er was een mooie opkomst van 40 gemeenteleden. Hilda Freije heeft de avond geleid en hierover een verslag geschreven. Er zijn geen concrete voorstellen uitgekomen, maar het is goed dat iedereen zich realiseert hoe het er nu voorstaat. Het vervolg is een kerkenraadsvergadering met beide kerkenraden, Heteren en Driel, op 21 januari. Koert heeft een 'Blik op de toekomst van de PG Driel' geschreven. Deze kan in deze gezamenlijke vergadering op de agenda. Het verslag van Hilda Freije zal geplaatst worden in De Ontmoeting.
- b. Padlet Wall. Met ingang van 1 januari 2025 zal hiervan gebruikgemaakt worden. Dominees kunnen hun orde van dienst publiceren op de Padlet Wall, waarna betrokkenen hem kunnen inzien. Deze wordt dan niet meer doorgestuurd door de preekvoorzieners. De Zoho-app is niet meer nodig, want ook roosters komen erop te staan. Alle andere communicatie rondom de dienst kan eveneens via de Padlet Wall.

- c. Dienst afscheid en bevestiging ambtsdragers/vacatures. Marchien en Korrie hebben voor een jaar bijgetekend, Tom van der Borg wordt taakdrager bij de kerkrentmeesters. Rob van der Harst neemt na 12 jaar afscheid.
- d. Veilige kerk. Een oproep tijdens de gemeenteavond voor een werkgroep heeft geen resultaat opgeleverd. Koert wordt de trekker van de werkgroep, met ondersteuning van Elske en Leenderd.

4. Diaconie

- a. Begroting 2025. Deze wordt akkoord bevonden door de kerkenraad en ondertekend.
- b. Cora doet verslag van de laatste vergadering. Besloten wordt dat er bij het avondmaal geen twee diakenen meer worden ingeroosterd, maar dat de ouderling van dienst meehelpt met het uitdelen van brood en wijn. Er zijn 47 adressen voor de 75+-kerstattenties. Het collecterooster 2025 is opgesteld en akkoord bevonden.

5. Kerkrentmeesters

- a. Lijst non-respondenten: enkele zijn benaderd. Kerkbalans 2025 begint binnenkort.
- b. Het gesprek met het CCBB heeft plaatsgevonden.
- c. Aangepast beleggingsstatuut. Dit is weer de oorspronkelijke versie, zonder aanpassingen.
- d. Collectes: Leenderd informeert wat de exacte taken voor de kerkrentmeesters zijn, nu zij met ingang van 2025 de collectes gaan tellen. Dit behelst zowel het tellen als het maken van de lijsten.

6. Jeugdwerk

De Kliederkerk van 10 november over Ruth was erg leuk. Er waren veel gezinnen met kinderen. Bij het spel Sirkelslag zijn we nummer 14 geworden van de 120 groepen die meededen! Een mooie prestatie.

Het adventsproject van Bible Basics is door Elske uitgewerkt. Het is een leuk project met enthousiaste kinderen. Wel is er krapte bij de leiding. Er zijn nu nog maar drie leidsters.

7. Erediensten

- a. Gedachtenisdienst 24 november: het was een mooie dienst. Wel was er commentaar van enkele gemeenteleden omdat sommige dingen iets anders gingen dan de voorgaande jaren. Er zijn nog twee steentjes blijven liggen.
- b. Kerst 25 december: Elske en Cora hebben al overleg met de voorganger gehad.

8. Pastoraat/Wel en wee

Korrie doet verslag.

9. Rondvraag

- a. Er is een afspraak met Marieke gemaakt voor een tussenevaluatie.
- b. Liturgieën werden altijd door Ella gedaan. Het voorstel is om een laserprinter aan te schaffen.
- c. In verband met de operatie van koster Jan heeft Janny het erg druk. Het is goed hier oog voor te hebben. Gelukkig krijgt ze veel hulp.

10. Sluiting

Koert sluit de vergadering om 22.10 uur.

2 februari: Kerk in Actie / Werelddiaconaat / Ethiopië

**kerk
in actie**

Door de klimaatverandering worden bepaalde delen van Ethiopië steeds vaker getroffen door langdurige droogte en heftige regenval. Vee sterft en oogsten mislukken.

Veel mensen raken daardoor afhankelijk van voedselhulp. Een doel van dit project van Kerk in Actie is om dat patroon te doorbreken en de Ethiopiërs te leren zich aan te passen aan de nieuwe situatie in hun land. Financiële bijdragen aanbevolen!

9 februari: De Herberg, Oosterbeek

Pastoraal Diaconaal Centrum De Herberg in Oosterbeek bestaat al

meer dan 30 jaar: een gastvrij huis in een prachtige omgeving, waar de Bijbel openligt, en mensen professionele begeleiding en liefdevolle aandacht krijgen.

De Herberg is een warme plek voor wie beschutting zoekt als het leven donker of moeilijk is.

Bijvoorbeeld door eenzaamheid, overbelasting, somberheid, verlies en rouw, dorheid in het geloof, spanning in relaties. Met onze financiële bijdrage helpen we De Herberg helpen.

16 februari: Kerk in Actie / Binnenlands diaconaat / Nederland

In Nederland leven steeds meer mensen onder de armoedegrens. Ruim een miljoen mensen kunnen de eindjes nauwelijks aan elkaar knopen. Gefaciliteerd door Kerk in Actie staan kerkelijke gemeenten op tegen armoede in ons land, met de actie 'Samen tegen armoede'. Acute nood wordt bestreden door voedselpakketten in te zamelen voor de Voedselbank. Voor nood op langere termijn werkt Kerk in Actie samen met SchuldHulpMaatje.

Mensen worden geholpen om uit hun schulden te komen of te voorkomen dat zij daarin terechtkomen.

**kerk
in actie**

23 februari: Restauratie en onderhoud

Hiermee dragen we eraan bij dat de kerk en Ons Gebouw goed onderhouden worden en blijven.

2 maart: Plaatselijk diaconaal werk

Een collecte om het werk van de diaconie in onze eigen kerkelijke gemeente te ondersteunen.

VOEDSELBANKACTIE DECEMBER

We ontvingen het volgende bericht, dat we hier graag doorgeven:

De inzameling voor de Voedselbank zit er weer op. We hadden in Driel een prachtig resultaat: in totaal zijn hier **87 kratten** met voedsel ingezameld. Wat fijn dat deze actie, ook dankzij vele vrijwilligers, zo geslaagd is. *Hartelijk dank voor alle hulp.*

Vanuit Elst hoorden we wat het eindresultaat was in de gemeente Overbetuwe en Lingewaard:

De opbrengst van de Voedselbankactie 2024 was: 2.500 kratten met etenswaren à € 37,50 en € 8.250,- aan giften. Dat maakt een totaal van € 102.000,-. Het waren 600 kratten meer dan vorig jaar, wat mede te danken is aan een riante bijdrage van een kleine 500 kratten met etenswaren door Baltussen Konservenfabriek uit Driel.

Het organisatieteam is hier enorm blij mee en bedankt de 450 vrijwilligers en alle gevers die hebben bijgedragen aan dit fantastische resultaat. Zeer veel dank!

Groetjes van Bep en Gertruud

Theatervoorstelling Westerbork 'Zelfs hier vind je nog een paar rechtvaardigen'

'Zelfs hier vind je nog een paar rechtvaardigen' is een voorstelling over vuile handen, zuiverheid en moed in Kamp Westerbork. Het verhaal – verteld en gespeeld door Guido de Bruin – is gebaseerd op de novelle *De nacht der Girondijnen* van Jacques Presser.

Een Joodse leraar meldt zich in 1943 als ordebewaarder in Kamp Westerbork. Zo hoopt hij zelf het vege lijf te redden. De ontmoeting met de zachtmoedige rebbe Jeremia Hirsch in barak 52 brengt een ommekeer teweeg, die hem tot een beslissing dwingt die zijn leven zal bepalen.

Dat dit mogelijk is – enkelingen die in de meest onmenselijke omstandigheden toch mens weten te blijven – maakt dat Guido dit verhaal wil verder vertellen. Het is een verhaal van universele hoop.

Vluchtheuvelkerk Zetten, 7 februari 2025, 20:00-22:00 uur

Maria Magdalena

Helaas moeten wij deze bijeenkomst afgelasten in verband met persoonlijke omstandigheden.

Voor maart staat verder het volgende op het programma:

- **Zingen voor Pasen: 27 maart 2025**
om 20:00 uur, in Ons Gebouw, Driel.
- **Filmcafé 2: 'The Last Temptation of Christ': 14 maart 2025**
om 19:30 uur in De Voorhof te Kesteren.

Hierover meer in het volgende nummer van De Ontmoeting.

Wanneer u zich nog niet hebt opgegeven, maar toch wilt komen, stellen we het op prijs, in verband met de organisatie, dat u dit nog doet. Dit kan via de website www.gele-boekje.nl of bij ondergetekende. Maar ook als u zich niet hebt aangemeld, bent u van harte welkom.

*Namens de Werkgroep VIS,
Hans Brinkman*

KOFFIE-INLOPOCHTEND WOENSDAG 12 FEBRUARI

Fijn om elkaar weer in de winter tijdens de koffie-inloop te ontmoeten in Ons Gebouw, onder het genot van een lekker bakkie koffie of thee.

Van harte welkom! Om gewoon bij te kletsen over bijvoorbeeld actuele gebeurtenissen, over iets leuks, iets moois, met natuurlijk ook de mogelijkheid om iets serieus of ontroerends met elkaar te delen.

*Ben je benieuwd naar ons koffie-uurtje?
Kom gerust eens langs!*

Voor woensdag 12 februari ben je van harte uitgenodigd van 10:30 tot 12:00 uur in Ons Gebouw.

En neem gerust je buurvrouw/-man, vriend/vriendin/kennis mee!

Gastvrouw en gastheer: Marijke en Fred Vols

Hartelijke groeten, we kijken ernaar uit!

Muziekvespers in de Koepelkerk

Met ingang van 2025 wordt er in de Koepelkerk in Arnhem maandelijks op zondagmiddag een muziekvesper gehouden. Dat gebeurt in samenwerking met de Raad van Kerken Arnhem. Een muziekvesper is een middagdienst waarin muziek een centrale plaats inneemt. Vier keer per jaar zal dit een *Cantatevesper* zijn waarin een van de cantates van Johann Sebastian Bach wordt uitgevoerd. De overige keren wordt er een *Choral Evensong* gehouden volgens anglicaanse traditie.

De muziekvespers zijn op zondagmiddag, en beginnen om 16.00 uur.

Adres Koepelkerk: Jansplein 60, 6811 GH Arnhem (nabij Arnhem CS). Toegang vrij.

Er is een collecte na afloop. Voor meer gegevens:

www.bachensemblearnhem.nl en www.koepelkerk.nl.

Het jaarprogramma vanaf februari 2025:

- 16 feb.: *Choral Evensong*
- 16 mrt.: *Cantatevesper - 'Du wahrer Gott und Davids Sohn', BWV 23*
- 6 april: *Choral Evensong*
- 1 juni: *Choral Evensong*
- 21 sept.: *Cantatevesper – 'Herr, gehe nicht ins Gericht', BWV 105*
- 19 okt.: *Choral Evensong*
- 16 nov.: *Cantatevesper – 'Wachet auf, ruft uns die Stimme', BWV 140*
- 7 dec.: *Choral Evensong*

Alle Choral Evensongs worden uitgevoerd door het Kerkmuziekensemble Arnhem o.l.v. Klaas Spijker.

Alle Cantatevespers worden uitgevoerd door het Bachensemble Arnhem o.l.v. Thea en Pieter Endedijk.

Hoi allemaal,

Het jaar 2025 is begonnen. Hebben jullie misschien 'goede voornemens'? Dingen die je dit jaar beter/anders wilt gaan doen? Ik heb die meestal niet, maar ik probeer wel vooruit te kijken naar wat ik allemaal wil gaan doen.

Dat doe ik ook voor de jeugd in de kerk. Kliederkerk organiseren, projecten voor de kindernevendienst, gezinsdiensten, Sirkelslag, op zondag kindernevendienst. Als ik vooruitkijk, zie ik veel leuke dingen om te organiseren, maar ook steeds minder mensen om dit mee te doen. Zo zijn we bij de kindernevendienst nog maar met 3 mensen.

→ Dus toch nog maar **een oproep**: Vind je het leuk om de kinderen verhalen te vertellen uit de Bijbel, met hen hierover in gesprek te gaan en wat te knutselen, kleuren of spelletjes te doen? Meld je dan bij mij. We kunnen je hulp goed gebruiken.

Misschien dan toch een voornemen: er samen weer een mooi jaar van maken!

Graag denk ik nog even terug aan de kerstdienst!

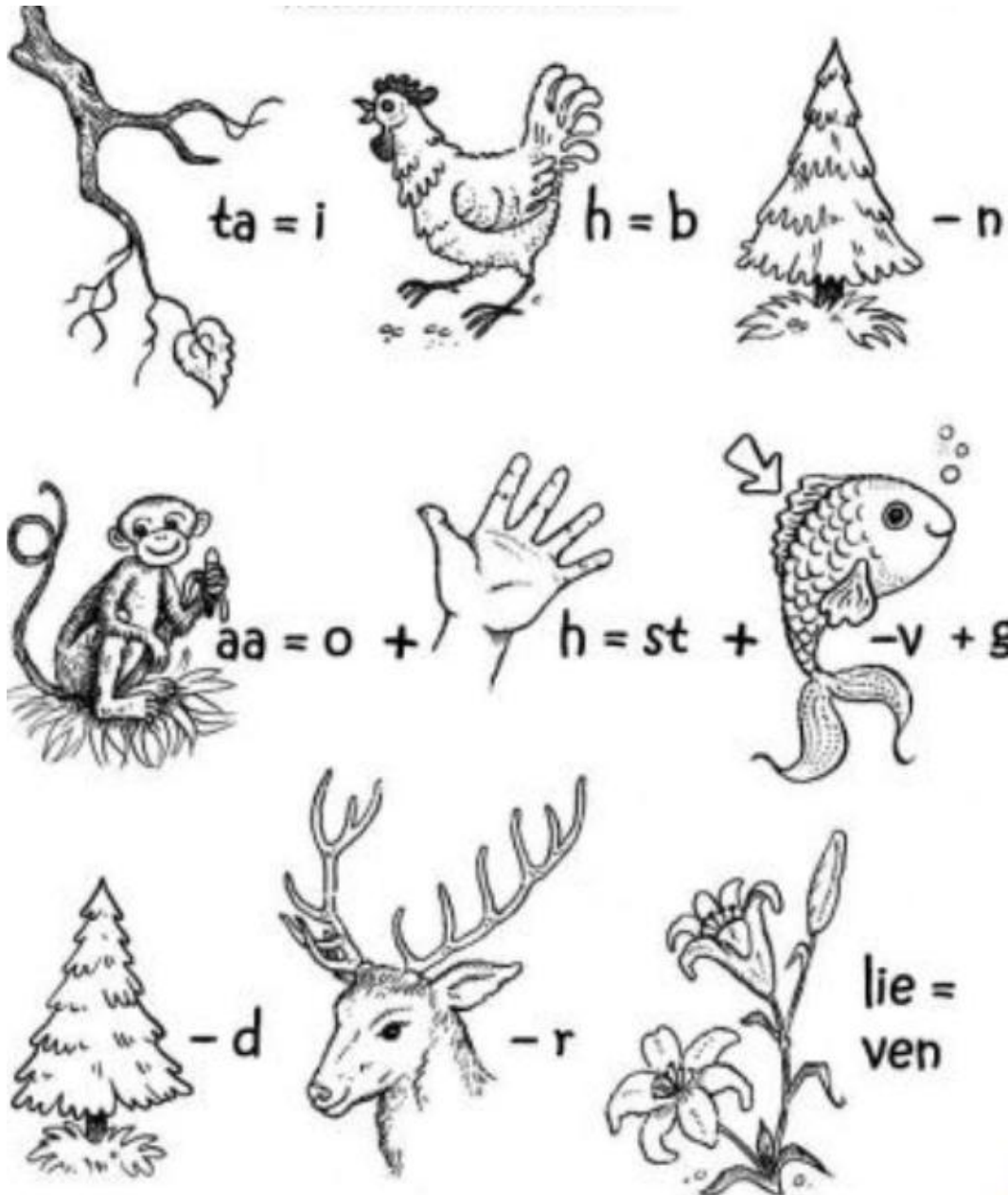
Wat een mooie dienst was het met de os en de ezel in de hoofdrol. Ik vond het echt geweldig om te doen en vooral dat jullie wilden meedoen met het toneelstuk. Wauw!

Groeten van *Elske Quakkelaar* (jeugdouderling@pkndriel.nl)

Rebus

Kan jij uitzoeken wat hier staat?

De Here Jezus zegt dit over Zichzelf in Johannes 11:25.

*In deze rubriek ga ik met mensen uit ons midden in gesprek over iets wat ze graag doen, waar hun hart ligt en wat ze met plezier willen delen. Voor dit nummer is dat **Siepke van Merkerk-de Groot**. Zij is sinds kort met pensioen, na meer dan dertig jaar met hart en ziel (en handen) gewerkt te hebben in de zorg.*

“Ik hou niet van sleur, ik hou van afwisseling”

We installeren ons in het licht, aan de grote tafel. Terwijl echtgenoot Jaap koffie serveert, neemt Siepke me al mee in een van de dingen die haar hart hebben: haar vrijwilligerswerk voor ‘KrijgdeKleertjes’, een kledingruilpunt. “Dat was echt iets voor mij. Ik hielp Sjaan [Huiskamp] regelmatig met het uitzoeken van kleding voor Roemenië. Dat vond ik leuk om te doen. Toen ik dus in 2021 via Overbetuwe Doet hoorde dat iemand een kledingbeurs was begonnen, was ik meteen enthousiast.”

‘KrijgdeKleertjes’ is sinds 2018 te vinden in Elst, in De Triade, een dagcentrum voor mensen met een beperking. “Het idee was dat zij zouden meehelpen in het winkeltje, maar ja, dan moet er wel genoeg personeel zijn om hen te begeleiden. Dat lukt(e) helaas niet goed.” Intussen zijn er 25 vrijwilligers actief mee en – Siepke lacht – “Deze maand kregen we een aanmoedigingsprijs, een extraatje van de Huurdersvereniging Overbetuwe/Elst. Misschien komt er dus ook wel een stukje over in de krant.”

Had je over ‘KrijgdeKleertjes’ niet al eens eerder een persmomentje?
“Ja, dat klopt. Voor Black Friday, afgelopen december, heeft RN7 een filmpje opgenomen – waarin ik ook te zien ben 😊 – omdat wij die dag hadden omgedraaid naar ‘Green Friday’: een dag waarop mensen drie stuks kleding zo konden meenemen. Echt keidruk was het toen; er kwamen niet alleen mensen uit Elst, maar uit heel Overbetuwe, ook uit Driel!”

Als ik het zo hoor, zit je nog niet bepaald stil ...

“Ik doe graag wat ik leuk vind om te doen. Op de RommelPlusmarkt bijvoorbeeld sta ik al jaren bij het speelgoed. Je hoeft mij niet tussen

de boeken te zetten, ik ben geen boekenwurm. Behalve als we op vakantie zijn.” Ze vertelt dat ze voor de vakantie (met de caravan) altijd eerst wat boeken kiest uit de kast in Ons Gebouw. In elk gekozen exemplaar schrijft ze dan voorin: ‘Uit Driel’.

“Tijdens de vakantie lees ik het boek en als ik het uit heb, laat ik het achter op de camping waar we dan zijn. Liefst ruil ik het om voor een boek dat ik van daaruit kan meenemen. Daar zet ik ook weer voorin ‘Uit ...’. Eenmaal thuis zet ik dat ‘nieuwe’ boek in de kast van Ons Gebouw. Dat vind ik grappig: wat voor reis maakt zo’n boek!”

Siepke, heel eerlijk: bevalt het je eigenlijk wel, met pensioen zijn?

Ze moet even nadenken, maar dan komt het antwoord heel beslist:

“Ja én nee. Tot nu toe is het relaxed. Dat is de fijne kant ervan, de vrijheid. Ik hoorde vanmorgen vroeg iemand zijn autoruiten krabben en toen dacht ik: je hóéft niet meer (ook al ging ik meestal op de fiets naar mijn werk, hoor). Aan de andere kant mis ik het werk in de zorg echt wel. Vooral ‘het kleine’, dat je liefde kan geven aan mensen. Gewoon, dat ene glimlachje van hen, dat maakt je dag goed.”

Met hart en ziel aan het werk in de zorg

Dertig jaar lang werkte ze voor Siza, een grote fusieorganisatie die ondersteuning en zorg biedt aan mensen met een lichamelijke,

verstandelijke of meervoudige beperking en aan mensen met autisme of niet-aangeboren hersenletsel. Jaap, die van opzij meeluistert, snapt wel waarom: “Jij kunt zo goed met deze mensen. Jouw cliënten waren moeilijk te benaderen, konden nauwelijks spreken, maar ze herkenden jou altijd heel duidelijk.” Tegen mij: “Ik zag hoe enthousiast ze werden als Siepke in de buurt kwam.”

Siepke knikt: “Voor sommigen was ik de favoriet, dat durf ik wel te zeggen. Ik denk dat het mij lukte om contact met hen te krijgen. Met veel geduld. En respect.”

Ze vertelt over de cliënten die ze regelmatig op vrijdagmiddag meenam naar de manege-zonder-drempels in Bennekom, en over anderen, met wie ze elke week ging zwemmen.

“Na 25 jaar werken bij Siza heb ik mijn vaste contract opgezegd en een 0-urencontract genomen. Ik wilde vrij zijn om mijn tijd in te delen en te kiezen met wie ik op pad wilde gaan als ik kon. Ik heb dat nog vijf jaar zo gedaan.”

Jaap vult aan: “Dat betekende dus ook dat je in die jaren kon worden opgeroepen. Je kon dan inderdaad zelf beslissen om te gaan werken, ... of niet.” Hij lacht: “Resultaat: Siepke werkte meer dan eerst.”

Als het éven kan een ‘ja’

Siepke blijft er stoïcijns onder. “Ik zeg altijd: het woordje ‘ja’ heeft twee letters, het woordje ‘nee’ drie. Dus ‘ja’ is makkelijker te onthouden.”

Op een vergelijkbaar (zorg)vlak ligt het vrijwilligerswerk dat ze twaalf jaar heeft gedaan voor het Roosevelthuis, Heydepark Doorn. “Uit Driel, ook uit onze kerk, waren er meer vrijwilligers die dat deden. We gingen op vakantie met mensen die zorg nodig hebben. Eén keer per jaar een week lang mee als begeleiding. In 2019 deden we dat voor het laatst.” Hoewel, voor het laatst?

“Afgelopen najaar zag ik een advertentie van Heydepark in het blad *Petrus*, waarin ze om mensen vroegen. Toen dacht ik: hé, ik ga met pensioen, dus dat kan ...! In april, met Pasen, ga ik weer een week op pad, maar dan wel met allemaal ‘vreemden’: van de begeleiders ken ik nu niemand. En ik ken ook de gasten niet meer. Gelukkig ben ik wel heel bekend met de omgeving.”

Heeft hard werken, je inzetten, jou van jongs af getypeerd?

Siepke knikt. Ze vertelt over haar gezin van herkomst, het gezin De Groot uit Landsmeer (NH). “Ik ben de zevende – en de laatste – uit een gezin van acht kinderen. Na mij werd er in 1961 nog een zusje geboren, Martha, maar die heeft maar één dag geleefd.”

Ze herinnert zich er alleen van dat ze mocht logeren bij ‘tante Eef’.

“Er was ook geen echt grafje, alleen een paaltje met een nummer.”

Haar ouders spraken er nooit meer over, met name haar vader kon dat niet aan. Pas na zijn overlijden in 1991 liet haar moeder zoetjes-aan meer herinneringen toe, zeker toen zij in 2001 in een verzorgingshuis kwam te wonen. “Toen de dagelijkse beslommeringen wegvielen, kwam ook daar meer ruimte voor, zo leek het.”

Toen haar moeder in 2016 overleed, hebben Jaap en Siepke een kei gekocht, en daar de naam en de jaartallen van de kleine Martha in laten graveren. “Zij ligt in de buurt van mijn ouders.”

Brandweerkazerne

Uit de kindertijd in Landsmeer bewaart ze ook andere herinneringen, waar ze smakelijk over kan vertellen. “We woonden daar boven de brandweerkazerne. Wanneer er brand was, werd de commandant gebeld. Wij thuis hadden het b.g.g.-nummer (‘bij-geen-gehoor’). Maar de commandant ging met pensioen en de hele installatie werd bij ons in huis geplaatst. Thuis was toen het alarmnummer én het b.g.g.-nummer. Dus ... wij waren aan huis gekluisterd; wij moesten dan namelijk ‘de knop’ indrukken, zodat de vrijwilligers wisten dat ze direct moesten komen. Gelukkig is het nooit fout gegaan. Mijn vader was chauffeur op de brandweerauto, mijn moeder moest dan met een stok de schuifdeur van de kazerne openhouden, anders kon het zwaailicht er niet onderdoor.” Ze lacht. “Zulke dingen ...”

De plek van de kerk

Hard werken, je inzetten, is haar met de paplepel ingegoten. Volgens Jaap waren haar ouders trouw, niet gebrand op status en superactief: “Ze hebben zich ook altijd ingezet voor de kerk.” Siepke beaamt het: “Mijn vader was koster, mijn moeder deed rouw- en trouwdiensten.”

En jullie zelf, hoe zijn jullie verbonden met de PG Driel?

Siepke: “Toen wij hier in 1991 kwamen wonen, hebben we ons direct aangesloten bij de PKN. Ik ging toen meteen de crèche doen.”

Zoon Sander ging toen al naar het middelbaar onderwijs in Arnhem, dochter Evelien naar basisschool De Meeuwenberg.

Op mijn vraag hoe zij de PG Driel zou typeren, komt het antwoord snel: “Ik vind het een doe-gemeente. Als er iets gedaan moet worden, staan we ervoor.” Jaap vult aan: “De warmte in de gemeente, de hulpvaardigheid vinden wij prettig. Aan het begin voelde het niet heel open, maar als je er eenmaal bij bent, wordt er wel aan je ‘getrokken’.” Getrokken? Siepke: “Nee-nee, niet negatief. Ik vond het juist fijn in de zin van: je wordt gezien. Ik heb bijvoorbeeld ook een jaar of vijf een oppaskindje gehad, een kleindochter van Baukje Dam. Ja, ik heb me hier altijd thuis gevoeld.”

Als typerend voorbeeld daarvan noemt ze de periode dat ze net in Driel woonden. In die tijd overleed Siepkes vader. “Toen hebben we meteen ervaren hoe mensen voor ons klaarstonden. Ze vingden de kinderen op, namen ze mee als dat zo uitkwam, zodat wij er voor mijn familie in Landsmeer konden zijn. Het moderamen heeft zelfs een keer bij ons aan huis vergaderd, bij wijze van oppas, zodat wij weg konden.”

Tot slot, Siepke: is er nu meer ruimte voor reizen, voor hobby's?

“We reizen niet per se veel méér, denk ik. Wel is het fijn dat we weg kunnen wanneer we er zin in hebben. Dat is weer die vrijheid, hè. En genoeg tijd voor de kleinkinderen natuurlijk.”

De twee jongens van Sander en Tatiana uit Den Haag komen in de vakantie altijd een week. “Ze lopen bij aankomst regelrecht naar zolder om met de lego van ‘papa Sander’ te spelen.” De drie van Evelien en Jeroen uit Nijmegen zien ze vaker tussendoor.

Kunstwerk

Als ik opsta om weg te gaan wijst ze nog achter zich, op de wand: “En dit vind ik ook leuk om te doen.”

Ik zie een ingelijste afbeelding die ze maakte van uitgeknipte delen van kerstkaarten die samen – hoewel de plaatjes van dichtbij gezien niet eens precies op elkaar aansluiten – één bergdorp (de Stad op een Berg? het hemelse Jeruzalem?) vormen, met schitterende sterren erboven. Bijzonder! En een prachtige illustratie van de afwisseling waar Siepke zo van houdt.

Hartelijk dank, Siepke, en ook Jaap, voor dit mooie gesprek!

Ook iets te delen? Neem gerust contact met me op (voor gegevens: zie papieren kerkblad)

HANDEN

Gelukkig is de mens die tot het einde
handen mag voelen die goed doen.

De hand die met aandacht wast,
de hand die met zorg aankleedt,
de hand die met liefde kamt,
de hand die met tact aanraakt,
de hand die met hart troost.

Geen mens kan leven
zonder die hand,
die teder is,
die behoedt,
die beschermt
en bemoediging uitstraalt.

Tot het einde toe
verlangt de mens naar die hand,
totdat er die andere Hand is,
die alle wonden geneest,
die alle pijn heelt,
die alle tranen wist.

Tot die tijd
kunnen onze handen
een voorproef zijn
van die handen
en handen en voeten geven
aan de liefde
die onmisbaar is.

Gedicht van Marinus van den Berg (geb. 1947)

AGENDA (voor meer informatie, zie elders in dit kerkblad)

Vrijdagavond 7 februari: VIS: solovoorstelling door Guido de Bruin 'Zelfs hier vind je nog een paar rechtvaardigen' (geënt op de novelle *De Nacht der Girondijnen* van Jacques Presser), over vuile handen, zuiverheid en moed in Kamp Westerbork. De Vluchtheuvel, Zetten, 20:00-22:00 uur.

Woensdagochtend 12 februari: Koffie-inloop in Ons Gebouw, 10:30-12:00 uur. Gastvrouw en gastheer: Marijke en Fred Vols

Zondagmiddag 16 februari: Choral Evensong in de Koepelkerk, Jansplein 60, 6811 GH Arnhem. Aanvang 16:00 uur. Toegang vrij (deurcollecte na afloop).

KOPIJ voor het volgende kerkblad (maart 2025) uiterlijk aanleveren op dinsdag 18 februari via e-mailadres: ontmoetingdriel@gmail.com

Hoog water

Op het moment van schrijven staat het water in de rivieren erg hoog. De Waal is bij mij als Tielenaar het meest in beeld: er is geen krib meer te zien en de kade staat onder water.

Alles is relatief, natuurlijk ... Als ik terugdenk aan het hoge water in 1995, toen we uiteindelijk moesten evacueren, dan valt het nu prima mee. Om nog maar niet te spreken van de watersnoodramp in 1953 ...

Niettemin is het een indrukwekkend gezicht. Zo veel water, dat er in de Waal behoorlijk wild aan toegaat. Indrukwekkend en ontzagwekkend. Dat gevoel dat je ook in de bergen, of omgekeerd bij een canyon, kunt hebben: ontzag voor de grootsheid ervan. En dat je je dan als mens heel klein voelt. Dat doet iets met je bewustzijn van je plaats in de schepping.

Claartje Kruijff, remonstrants predikant, verwoordt het zo:

“Wanneer ik in de bergen ben en ervaar hoe klein ik ben te midden van alles, en hoe wonderschoon en scheppend maar ook bedreigend en destructief de natuur kan zijn, besef ik dat landschap en geografie wel degelijk invloed hebben op ons religieus bewustzijn. Vaak heb ik me afgevraagd of dat een van de redenen is dat wij in Nederland zo gesecculariseerd zijn geraakt. Bijna nergens meer open ruimte, een horizon of langere zichtlijnen om in te verdwijnen. Zouden we door ons landschap zijn gaan denken dat we daadwerkelijk heer en meester zijn over ons bestaan? Dat we alles kunnen dichttimmeren en controleren? Dat we alles in de hand kunnen hebben en op safe kunnen spelen. Alles kunnen weten en meten. Oplossen en fixen.”

(Uit: *Een God die in mij gelooft. Richting en rust in een wereld zonder zekerheid.* 2024)

We hebben niet zo veel ontzag meer. Niet voor anderen ('gezag' is al heel lang uit de mode), niet voor de natuur, niet voor God, niet voor gebod (getuige de plekken tijdens nieuwjaarsnacht waar complete anarchie heerste).

En toch ... zijn er momenten dat je ontzag voelt, dat het zich als het ware aan je opdringt, 'openbaart'. Dat kan me nu gebeuren als ik op de dijk sta en over het water kijk. Het gebeurde in de bergen in Zwitserland en boven aan de Grand Canyon in Arizona (VS). Het gebeurt ook als ik bij iemand kom die op sterven ligt: ontzag voor het leven van die ene mens, voor de kwetsbaarheid ervan, voor de liefde die naasten voor deze mens op de grens van het leven hebben. Ook dan voel ik me klein. En geraakt door dat wat zóveel groter is dan ikzelf. Op die momenten ervaar ik dat we het leven uiteindelijk niet in de hand hebben, hoezeer we ook denken dat dat wel zo is. Net zomin als we de hoeveelheid water die in ons laaggelegen land op ons afkomt in de hand hebben; dat we die alleen kunnen proberen te managen, zodat er geen ongelukken gebeuren ...

Ontzag voor God is een belangrijk thema in de Bijbel; honderden keren komt het naar voren! Het bijzondere is dat het daarbij niet gaat om een afhankelijkheidsrelatie waarin wij gekleineerd zouden worden; het gaat om de mens die de juiste plaats heeft in het geheel van de schepping. En daar komt het goede voor de mens mee tot stand en voor de mensheid en schepping als geheel. Prachtig staat het in Psalm 112:1: *Halleluja!*

*Gelukkig de mens met ontzag voor de HEER
en met liefde voor zijn geboden.*

Misschien is het dus maar goed dat we af en toe te maken krijgen met ontzagwekkend hoog water. Alhoewel graag binnen de perken van wat veilig is, natuurlijk!

*Hartelijke groet,
ds. Marieke Muijen*

BIJ DE DIENSTEN

Bijbelleesrooster

Het leesrooster dat we hieronder vermelden is het oecumenisch (jaar)leesrooster, uitgegeven door de Protestantse Kerk in Nederland.

NB Voorgangers zijn vrij om er in de diensten van af te wijken, dus niet altijd komen de onderstaande bijbelgedeelten ook in de zondagse liturgie terecht.

Zo 2 februari	Jeremia 1:4-10	Lucas 4:21-30
	<i>Dienst van Schrift en Tafel</i>	
Zo 9 februari	Jeremia 6:1-8	Lucas 5:1-11
Zo 16 februari	Jeremia 17:5-10	Lucas 6:17-26
Zo 23 februari	Genesis 45:3-11,15	Lucas 6:27-38
Zo 2 maart	Jeremia 7:1-15	Lucas 6:39-49

OPPASDIENST VOOR DE ALLERKLEINSTEN

Voor de allerkleinsten (0 t/m 3 jaar) is er tijdens de kerkdienst oppas in Ons Gebouw. Wil je hiervan gebruikmaken, neem dan contact op met Cora Camps (voor gegevens: zie papieren kerkblad).

Dit graag melden uiterlijk vrijdag voor de betreffende zondagsdienst.

VERVOER NAAR DE KERK

Bent u niet in de gelegenheid om zelfstandig naar de kerk te komen, dan willen wij u graag ophalen. Een telefoontje naar de heer Paul Baart en het wordt geregeld.

Bij geen gehoor kunt u contact opnemen met Elsbeth van de Boer: (voor hun gegevens: zie papieren kerkblad).

ROOSTER BLOEMENDIENST

2 februari	:	fam. Roeleveld
9 februari	:	fam. De Langen
16 februari	:	fam. Baart
23 februari	:	fam. Van Merkerk
2 maart	:	fam. Houweling

KERKDIENSTEN

Alle diensten beginnen om 10:00 uur, **tenzij anders vermeld.**

Zondag 2 februari

Dienst van Schrift en tafel

Voorganger

: ds. G. Schouten, Echteld

Organist

: Freek Withaar

Uitgangscollecte

: Kerk in Actie / Werelddiaconaat / Ethiopië

Koffieschenken

: Ria en Jaap Pranger

Zondag 9 februari

Voorganger

: ds. J. ter Avest, Rheden

Organist

: Freek Withaar

Uitgangscollecte

: De Herberg, Oosterbeek

Zondag 16 februari

Voorganger

: ds. M. de Bree, Westervoort

Organist

: Jaap van der Spek

Uitgangscollecte

: Kerk in Actie / Binnenlands diaconaat /
Nederland

Zondag 23 februari

Voorganger

: ds. M. Muijen

Organist

: Henk Kiestra

Uitgangscollecte

: Restauratie en onderhoud

Zondag 2 maart

Voorganger

: ds. W. van der Kaaden, Overberg

Organist

: Bernard van Beek

Uitgangscollecte

: Plaatselijk diaconaal werk

Koffieschenken

: Coosje en Jan Haan